

VÆLG DIN PENSIONS-MODEL

Med DSF's nye pensionsordning kan du skrue forsikring og opsparing sammen næsten, som det passer dig. Se hvordan du gør.

DAGPENGE UNDER LUP

En kommission skal nu kulegrave dagpengesystemet og komme med et bud på en model, der også kan rumme det mere atypiske arbejde.

SKRU OP FOR VOLUMEN

Impro er vanedannende og kan bruges i næste alle sammenhænge, siger den britiske forfatter og stand-up-komiker Deborah Frances-White.

#05 2014

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

NY CHEFS BUD PÅ
DET KONGELIGE
TEATERS FREMTID

I BRANCHEN HELE LIVET

TEMA: FRA BARNESTJERNE TIL VOKSEN SKUESPILLER

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,

Tagensvej 85, 3. sal

2200 København N

Telefon: 33 24 22 00

Fax: 33 24 81 59

Mandag-fredag 9-12 og 13-15.

dsf@skuespillerforbundet.dk

www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:

pmm@skuespillerforbundet.dk

Redaktion: Pia Møller Munksgaard (redaktør),

Katja Holm (ansvarshavende).

Annoncer sendes til: Jette Rydder

jr@skuespillerforbundet.dk.

(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må

maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum.)

Tryk: KLS Grafisk Hus.

Design: ad-man.dk.

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.

Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.

¾ side annonce (170 x 192) 6.500 kr.

½ side annonce (170 x 133) 5.000 kr.

⅓ side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.

⅓ side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.

Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.

(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.

(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.

Alle priser tillægges moms.

Særlige annoncønsker:

Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Katja Holm (formand), Nastja Arcel, Daniel

Bevensee, Kristine M. Brendstrup, Adam Brix,

Dorthe Hansen Carlsen, Julie Carlsen, Christian

Damsgaard, Frank Gundersen, Rebekka Lund,

Thomas Magnussen, Mette Marckmann, Frederik

Meldal Nørgaard, Thomas Præstegaard og Ulla

Ricklander.

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm

Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen

Kommunikationschef: Pia Møller Munksgaard

Bogholder: Lis Jespersen

Chefjurist: Maj Hagstrøm

Juridiske konsulenter: Magnus Homann Poulsen,

Jørgen Byrdal Kloch Larsen, Lone Røjkjær

Pedersen og Berit Lassen (orlov)

Socialkonsulent: Nanna Møller

Omstilling/Sekretær: Hanne Arlund

Kursussekretær: Karin Iwersen

Sekretær for formand og sekretariatschef:

Tine Fangel

Regnskabsfører og Filmex: Heidi Holm Madsen

Webmaster og Filmex: Jette Rydder

Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt

IT- manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen

541 Trykkeri 016

No. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

MIX
Papir fra
ansvarlige kilder
FSC® C022933

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 15. SEPTEMBER

DSF-REFERAT

Du kan læse referatet fra dette års generalforsamling i DSF på vores hjemmeside under Om DSF og Generalforsamling. Du logger ind med dine koder til håndbogen.

COACHING

Coaching kan bruges indenfor alle livets mange forskellige områder – f.eks. stress, karriere, privatliv mm. Ønsker du at sætte fokus på et bestemt område i dit liv og lave en forandring, vil jeg som coach hjælpe og guide dig. Lad os gå vejen sammen!

Se mere på www.malenestokholtegeertz.dk

Malene Stokholte Geertz

Tlf. +45 2163 7141

Mail: mail@malenestokholtegeertz.dk

**Opstarts tilbud - 20 %
i hele september.**

VIL DU VIDEREUDVIKLE DINE KUNSTNERISKE JOBMULIGHEDER?

Udnyt muligheden for et 6 ugers selvvalgt kursus nu! Nye regler fra 1. januar 2015

- KREATIV IVÆRKSÆTTER / 6 UGERS KURSUS - KBH
Start din egen kreative virksomhed
- RADIOFABRIKKEN / 6 UGERS KURSUS - KBH
Lær at lave radio med kunstnerisk indhold
- KUNSTNERISK KONSULENT / 6 UGERS KURSUS - KBH
Skab koncepter og find dine kunder
- FREELANCEKUNSTNER - KBH
Optimér din jobmodel

Kurserne er for erfarne, dimittender, aktuelt ledige og selvbetalere

Tjek artlab.dk eller kontakt

Grethe Søndergaard på 70 22 15 25 / gs@dmf.dk

"Artlab er en af grundene til, at jeg i dag har mit drømmejob. Jeg fik en bullet-proof teknik til, hvordan man kan styre sit personlige og professionelle liv. Det handler om at lære at identificere et mål – og indfri det. Det har jeg gjort på Artlab."
Lars Mølsted, skuespiller og sanger, Fredericia Teater. Modtager af Reumert Talentpris 2012 (Gik på Artlab i 2010)

#05 2014

VI SKAL RUSKE TRADITIONEN

Der er ikke noget skandaløst dyrt over Det Kongelige Teaters budgetter – det koster at lave det excel-lente inden for tre kunstarter og samtidig drive flere uddannelser. Sådan lyder det fra teatrets nye chef, Morten Hesseldahl i et interview om hans visioner for nationalscenen.

NY PENSIONSORDNING – HVAD GØR JEG?

DSF's nye pensionsordning træder i kraft 1. september. Se, hvad ordningen indeholder, og hvilke valg du selv skal træffe i forbindelse med overgangen til ordningen.

DAGPENGE SYSTEM KULEGRAVES

En ny kommission skal komme med et bud på et nyt dagpengesystem, der passer bedre til det moderne arbejdsmarked end det nuværende. Bl.a. skal systemet kunne rumme, at ansættelsesforhold og aflønningsformer er blevet mere fleksible og forskellige.

FAGRE VOKSNE VERDEN

Rejsen fra folkekær barnestjerne til professionel voksen skuespiller kræver vilje til at starte forfra og acceptere lidt bølgegang, fortæller skuespillerne Amalie Dollerup og Laus Høybye. Og man får ikke noget frikort til masser af roller, bare fordi man har været skuespiller som barn, lyder det fra en instruktør.

IMPRO ER SOM HEROIN

Impro er vanedannende og kan bruges i næsten alle sammenhænge, siger den britiske forfatter, stand-up-komiker og grundlægger af The Spontaneity Shop, Deborah Frances-White, der besøger Danmark i slutningen af september.

FORSIDEFOTO: Skuespiller Laus Høybye fotograferet af Jeppe Bjørn Vejøl.

VI SKAL RU TRAD OG VIRKEL

MORTEN HESSELD AHL ER NETOP TILTRÅDT SOM CHEF FOR DET KONGELIGE TEATER. HAN KOMMER MED SIN FØRSTE STRATEGIPLAN I EFTERÅRET, MEN SCENELIV MØDTE HAM ALLEREDE EFTER EN MÅNED I DET NYE JOB FOR AT HØRE OM VISIONERNE FOR TEATRET.

Af Jacob Wendt Jensen

Det er en kulturperson med en mangfoldig baggrund, der har sat sig i chefstolen på Det Kongelige Teater. 49-årige Morten Hesseldahl har været direktør for kulturområdet i Danmarks Radio, direktør for avisen Information og redaktør på adskillige bogforlag, inden han i maj tiltrådte stillingen som nationalscenens øverste chef. Han er samtidig forfatter og har skrevet fem romaner og manuskripter til tegneserier. I sin tid var han også medstifter af den borgerlige tænketank CEPOS, og han har en Executive MBA lederuddannelse.

At han er ansat på en femårig kontrakt i en stilling, hvor folk – bortset fra Michael Christiansens 16 år – ikke er blevet hængende meget længe i chefstolen, gør ham ikke nervøs.

"Jeg har sagt ja, fordi der er så sindssygt meget potentiale herinde. Den her slags stillinger må aldrig handle om tryghed i ansættelsen – så kan det værre lige meget," siger Morten Hesseldahl indledningsvis, inden jeg går i gang med at bombardere ham med min pose af medbragte spørgsmål.

ET ÆNDRET DANNELSSESIDEAL

Er danskerne blevet mere ligeglade med Det Kongelige Teater?

"Politikere og danskere, der er ældre end 50 år, kender institutionen og føler en eller anden form for kanonforpligtelse i forhold til at kende Holberg, men sådan er det ikke for mange andre. Vi må bare se i øjnene, at det fælles dannelsesideal, vi havde før i tiden, ikke eksisterer længere. Folk er

stadig ambitiøse på deres egne vegne for at lære noget, så det fælles ideal er erstattet med et individuelt dannelsesideal. Det kan på mange måder være endnu mere ambitiøst. Du kan jo se, hvor meget folk bruger af kræfter på selvudvikling, vandreture, svære bøger og foredrag. Vi bliver nødt til at have en fælles fortælling for hele teatret overordnet set. Men da mediebilledet er så differentieret og kulturforbruget enormt forskelligt, bliver vi nødt til derefter at håndholde de enkelte tilbud, vi har."

"Da en operachef for nogle år siden lagde sig på knæ på scenen og bad om, at man ikke slog hans operakor ihjel i forbindelse med besparelser, fik man et forklaringsproblem. Der var en forståelse på teatret af, at hvis man henvendte sig direkte til offentligheden i forbindelse med besparelserne, ville trafikken stoppe i Danmark, og folk ville gå i falketog mod Christiansborg. Det var bare i samme uge, hvor der blev fyret tusinder af medarbejdere på Vestas og Danish Crown. Reaktionen kom prompte. Luk lortet! Stemningen var aggressiv. Det er usundt at komme i en situation, hvor dem der finansierer teatret, nemlig borgerne, ikke har samme forståelse af teatret, som dem, der arbejder herinde. Hvis man var et menneske i den situation, ville man jo få en diagnose."

Hvorfor har kulturen generelt så svært ved at forklare sin berettigelse?

"Det er sindssygt svært. Kulturen skal helst udspringe af folks egen opfattelse af, at nu må de altså lige have den

SKE DITIONEN IGHEDEN

Øverst: Metamorfoser med Marie Dalsgaard, Nicolai Dahl Hamilton, Johanne Louise Schmidt, Maria Rossing, Peter Plaugborg og Thomas Hwan. Foto: Miklos Szabo.
Nederst: Morten Hesseldahl i forbindelse med udnævnelsen til teaterchef. Foto: Christian Als.

her oplevelse med. Det skal komme indefra. Det, man skal opleve, er, at man i kulturen har en sfære, der er andet og mere end bare rå overlevelse. Noget der gør os til mennesker. Med hensyn til elitesport er der øjensynligt ikke nogen barriere i formidlingen.”

”I kunsten kan man blive for lukket om sig selv og for optaget af sig selv. Man har behov for at bekræfte sig selv i, at man er en helt særlig klub med særlige regler. Det bliver bare livsfarligt, hvis dem der skal finansiere klubben, bliver holdt udenfor. Hvis ikke man tager vare på det, som kunsten kan i forhold til at åbne vores verden, så bliver det et meget fattigt samfund. Det tror jeg da også, at folk instinktivt ved. Spørger man, om folk vil betale for Det Kongelige Teater, siger mange måske nej, men hvis man spørger, om de kan forestille sig et samfund uden et Kongeligt

Teater, så svarer de også nej. Det er lidt på samme måde med naturen. Alle går ikke i skoven hele tiden, men et land uden skove er trist.”

TEATRET I KONFLIKT MED DEMOKRATIET

Hvad skal Det Kongelige Teater være i stand til at levere?

”Det excellente. Og for at være i stand til det, skal man have et excellent apparat. Man går jo ikke bare ind og danser ballet på højt niveau ud af ingenting. Det er først og fremmest en politisk beslutning, der godt kan være i konflikt med den demokratiske selvforståelse i samfundet. Det er på sin vis vidunderligt, at alle er lige, og ingen skal være mere end andre. Men det støder ind i kunsten, for her påstås det jo, at nogle kan mere, end jeg kan. Jeg kan ikke bare selv springe op på scenen og få opmærksomheden. Men det viser sig heldigvis også, at når man overgiver sig til det her med, at andre kan noget særligt, åbner ens egen verden sig. For at få de oplevelser, skal der være et teater, som kan levere dem.”

Hvordan skal man gøre folk begribeligt, at de har brug for oplevelserne?

"En del eksperter taler meget om, at Danmark er ved at falde fra hinanden, og vi er blevet et meget uhomogent samfund. Det er fuldstændig forkert. Da vi var børn i 1970'erne, var Danmark ved at falde fra hinanden. Jeg boede i Odense, og jeg forstod dårligt nok, hvad dem fra Jylland sagde, maden i provinsen var underlig, og butikkerne var anderledes. I København havde de mikrobølgeovn og så svensk tv. Med urbaniseringen og vandringen mod byerne, har vi fået nogle liv og referencer, der ligner hinanden meget mere. I hver en by i Danmark er der Matas, Bilka og Jensens Bøfhus, og man lever med i en virkelighed om, at Noma er verdensmestre, og alle kan komme på highschool i USA. De danske værdier er mere konstante, og på den baggrund bør vi kunne få en metafortælling om værdien af Det Kongelige Teater til at gå igennem. Også selv om de enkelte forestillinger skal markedsføres til forskellige mennesker.

TEATER FOR HELE LANDET

Hvordan er det at møde den digitale tidsalder med en gammel institution?

"Det er svært at navigere i den digitale tidsalder, fordi det er en kompleks verden. At sige man vil være digital, betyder jo i virkeligheden ikke noget. Det digitale har ikke noget indholdsbudskab. Det er bare et redskab. Vi skal finde ud af, hvordan vi bruger det nye redskab, for det vil da være idiotisk ikke at bruge det. Uden at gøre vold på scenekunsten i sig selv, skal vi finde et publikum, der har en ny adfærd. Og måske endnu vigtigere så står vi i en situation, hvor der er så mange tilbud, at man ikke bare kan regne med, at folk kommer af sig selv – af pligt så at sige. Det kunne man mere førhen.

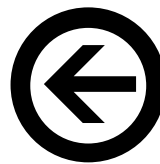
Kunstnere er nogle af de mest moderne medarbejdere, fordi de vælger både fag og arbejdspladser, efter hvor givende det er, mener Morten Hesseldahl. Foto: Christian Als.

Hvordan får man de unge og provinsboerne til at bruge teatret mere?

"Man taler hele tiden om de grupper, der ikke kommer i teatret, men vi skal ikke glemme at tale om de grupper, der rent faktisk kommer i teatret. Det er lidt stupidt at tale "det grå guld" ned. Man må konstatere, at de er det kulturbærende lag. De har mange penge, og de har meget tid. Kølen stikker bare dybere med årene, og modne mennesker har bredere og dybere referencer. Folk i alderen plus 50 har fulgt kulturen længe, og det er dem, der læser bøger, og dem, der går til foredrag. Men det betyder jo ikke, at vi skal glemme at lave publikumsudvikling til unge eller folk i provinsen. Vi havde for eksempel turnépremiere på "Don Juan" i Randers, og vi har lavet en ny aftale med DR, hvor vi optager produktioner og forsøger at lave en begivenhed ud af det ved at sende dem live i biografen over hele landet. Vi er ikke et egnsteater for københavnere men et teater for hele landet."

Er det rimeligt, at I får 43 procent af de 1,3 milliarder kroner, dansk teater koster?

"Man må bryde tallet ned, for at det giver mening. Vi skal finansiere de allerdyreste kunstarter som ballet og opera. Vi har et operaakademi, en balletskole og vores bygninger. Hvad der går til skuespillet i sig selv, er ret beskedent. Hvis man vil lave den type scenekunst, vi laver, er der ikke noget skandaløst dyrt over det. Der har været ført alt for skingre debatter på baggrund af tal, som folk godt ved er forkerte. Hvis man sammenligner skuespil med opera, og ballet med Mungo Park, kan man godt få en politiker til at hidse sig op. Men det er ikke fair, og det tror jeg godt, man ved på

Don Juan med Gisela Stille,
Tuva Semmingsen, Sine
Bundgaard, Florian Plock
og Peter Lodahl.
Foto: Miklos Szabo.

Boys don't cry med bl.a. Lise Lauenblad, Maria Rich, Nicolai Jandorf
og Christine Albeck Børge. Foto: Natascha Thiara Rydvald.

de fleste andre teatre, som vi har fælles mål med. Hvis publikum får en god oplevelse det ene sted, kommer de også hellere det andet."

DE MEST MODERNE MEDARBEJDERE

Du kommer til efter en periode med nedskæringer. Hvordan vil du tackle den situation?

"Vi kan gøre noget for at generere ekstra indtægter og arbejde på, at fonde vil kigge venligt på os, men der er ikke nogen statsgaranti for det. Måske vil politikerne på landsplan eller i Københavns Kommune skære i budgetterne. Det er vi ikke selv herre over. Vi er ejet af eksterne aktører. Vi må bare blive gode til at tale med hinanden, så vi både kan tale om, hvordan der skal skæres ned, hvis der skal det, eller mandes op, hvis der skal det. Mistilliden efter de seneste nedskæringsrunder er naturlig nok. Den slags efterlader ikke en jubelstemning."

"Den vigtigste ledelsesmæssige udfordring i en institution som denne her, er: Hvis områdecheferne ser ledelsesforummet som en ramme om et slagsmål for, hvordan ens egen afdeling kan klare sig bedst i forhold til de andre, så har man en degenereret ledelseskultur. Derfor er det helt afgørende, at vi udvikler en kultur baseret på, at dem der sidder i ledelsen, har et solidarisk ansvar over for hinanden og over for hele teatret. Det kan være sindssygt svært, fordi man gerne som leder vil løfte sit eget område. Men hvis hele missionen skal lykkes, at udvikle teatret som helhed, så skal vi have mulighed for at flytte rundt på de midler, vi har. Hvis ikke man er i stand til at rumme den abstraktion, skal man slet ikke sidde i ledelsen."

Er du god til primadonnaledelse?

"Oplevelsen af, at skuespillere, forfattere, musikere og andre

kunstnere er ledelsesresistente, er helt forkert. Problemet er snarere, at kunstnere og andre fagfolk, der bliver ledere med et pludseligt og stort administrativt ansvar, ikke nødvendigvis er klædt på til dén opgave. Det er skønt med den faglighed, de har, men ledelse er et fag, der skal læres, og gør man ikke det, kan det gå galt."

"I mine øjne er kunstnere den mest moderne form for medarbejdere, fordi de typisk har valgt et fag, ud fra hvor givende det er, og ud fra hvor god arbejdspladsen er. Hvis du har danset ballet, fra du var fire år gammel, gider du ikke være på en arbejdsplads, der ikke er lige så ambitiøs som dig selv. Derfor går institutioner ofte galt, når de udvikler strategier. Jo, vi skal have noget med sociale medier, siger ledelsen, og så har medarbejderne været på det i mange år allerede. Medarbejderne er oppe på beatet, og ledelsen skal bruge den viden, som de har, i stedet for at tro, at de ved bedre."

VI LEVERER LIVE NÆRVÆR

Hvad er godt teater for dig?

"Jeg bliver glad, når noget overrasker mig. Man kan til gengæld godt blive træt, når man ser endnu en opførelse af noget, man har set før, som ikke rigtigt gør noget nyt for en. Til gengæld er politisk teater med for tydelige budskaber irriterende, for den slags vil jeg hellere læse som en kronik eller en bog. Dårligt håndværk kan også gøre mig træt. At opføre Shakespeare udstyret med jakkesæt og mobiltelefoner er for mig også uinteressant, men for eksempel krigsballetten "I føling", hvor tre Afghanistan-veteraner, var sig selv på scenen, sat sammen med en professionel ballet, fandt frem til en ny værdighed, frem for at blive et freak-show. Efter en god modtagelse blev der udsolgt, og vi prøver, om ikke vi kan sætte det op igen. Det blev mere relevant og gribende, end en film nogensinde kan blive. Som teater skal vi ruske traditionen og virkeligheden."

Har du et ønske til fremtidens kunstnere?

"Jeg kunne godt tænke mig, at vores kunstnere var mere synlige i de sociale netværk. Hos publikum er der en enorm nysgerrighed efter at komme ind bag kulisserne og opleve, hvad kunstnerne slider med. Hvis man står tæt på en balletdanser, kan man se, hvor fysisk krævende det er. Sidder man bare nogle rækker væk, ser det ud som om, de svæver gennem luften. Hvis skuespillerne satte ord på, hvad de gik og sloges med, ville det åbne for en ny forståelse af deres arbejde og en værdsættelse af deres kunst."

Men kan det ikke også blive for meget?

"Man skal være forsigtig, der hvor stjernedyrkelsen tager overhånd. På DR var det på et tidspunkt nærmest som om, hele det store kompleks af tv-kanaler blev markedsført med Kim Bildsøe Lassens smil. Jeg kan godt ud fra en kommunikationsmæssig analyse se, at det er lettest – men det er jo DR's mangfoldighed, man burde kommunikere."

"DR K lavede en stribe udsendelser, hvor man kom bag kulisserne på Det Kongelige Teater, og den slags er en god idé. Når alt kan leveres på computer med en overbevisning i udtrykket, kommer der også en modreaktion, hvor man gerne vil se rigtige mennesker og rigtige kulisser. Jeg er virkelig optimistisk på den baggrund. Efterspørgslen efter live-nærvær kan jeg genfinde i alt fra Northside til stand-up shows. Vi har lyst til at tage vores elskede og vores venner med ind for at se teater, og så er det bare op til os at bakke op, så teatret bliver pakket appetitligt ind." ■

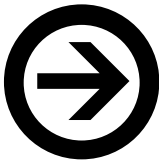

NY PENSIONSORDNING

HVAD GØR JEG?

DANSK SKUESPILLERFORBUNDS NYE PENSIONSORDNING, SOM TRÆDER I KRAFT 1. SEPTEMBER, ER LANGT MERE FLEKSIBEL END DEN TIDLIGERE ORDNING. DERMED ER DET LETTERE AT SKRUE PENSION OG FORSIKRINGER SAMMEN, SÅ DE PASSER TIL LIGE PRÆCIS DIN SITUATION OG DINE BEHOV.

■ "Det skal være let at justere sin pensionsordning, så den giver mest mulig værdi."

Ordene kommer fra Claus Jens Hansen, der er Dansk Skuespillerforbunds kundeforfatter i PFA. Det er også ham, som forbundets medlemmer vil møde til de informationsmøder, der er planlagt over hele landet, hvor han vil fortælle mere om ordningen. Men vi tyvstarter i Sceneliv, hvor han her fortæller lidt om, hvad du skal fokusere på, hvis du skal have mest muligt ud af din ordning set i forhold til din egen livssituation og dine personlige behov.

HØJ ELLER LAV RISIKO?

Den nye ordning i PFA Plus giver dig mulighed for selv at bestemme, hvor stor risiko, du vil tage i investeringen af din opsparing til pension. PFA Plus opererer med fire forskellige investeringsprofiler: A, B, C og D, hvor A er profilen med mindst risiko og D er profilen med højest. Som udgangspunkt får alle medlemmer af DSF en profil B ved overgangen til PFA Plus, men Claus Jens Hansen opfordrer til, at man forholder sig personligt til valget af profil.

"Investerer i høj grad et spørgsmål om psykologi, og det er vigtigt, at du mærker efter, hvad du har det bedst med. Hvordan vægter du behovet for sikkerhed i forhold til dine forventninger til afkastet. Og er der andre faktorer i din økonomiske situation, som spiller ind," siger Claus Jens Hansen og tilføjer:

"Jeg plejer at anbefale medlemmerne, at de starter med at bruge investeringsguiden, som fx kan findes ved at logge ind på mitpfa.dk. Guiden giver dig PFA's kvalificerede bud på, hvordan din opsparing kan investeres ud fra din risikovillighed."

TJEK DINE FORSIKRINGER

Den nye pensionsordning indeholder de velkendte forsikringer ved tab af erhvervsevne og dødsfald. Men du har mulighed for at skruer både op og ned for dine forsikringer – ud fra dine helt egne valg. Også her har DSF valgt en standardløsning, som forbundet mener vil passe til de fleste. Men det er altid en god ide at tjekke, om standarden nu også passer til din livssituation. Det kan fx betyde noget for forsikringerne, om du ejer din bolig, er gift, har børn osv.

Hvis du i din tidligere ordning fx har forhøjet nogle af dine forsikringer, vil disse, hvis det er muligt, blive overført til PFA Plus, så du ikke er dækket dårligere end før.

"Mange glemmer, at deres pensionsordning også indeholder en række forsikringer. Det er ærgerligt, fordi høje forsikringsdækninger kan koste dig dyrt. Omvendt kan for lave dækninger også få store konsekvenser for dig og din familie. Derfor er kunsten at tage stilling til, hvad lige netop du har brug for," siger Claus Jens Hansen.

Du kan se præcis, hvordan du er dækket – fx hvis du mister din erhvervsevne – ved at logge på Mit PFA. PFA har også en forsikringsguide, hvor du kan få PFA's anbefaling til dækningen.

DET KAN VÆRE EN FORDEL AT SAMLE

Det er kun dine pensionsindbetalinger fra 1. september og fremad, der går ind i PFA Plus. Du kan dog selv vælge at overføre dine tidligere policer fra den gamle ordning til PFA Plus og dermed få et bedre overblik. Men det er vigtigt at

sætte sig ind i sine gamle ordninger, inden man laver en overførsel. Der er nemlig tilfælde, hvor det ikke er nogen god ide at samle det hele i PFA Plus.

"PFA anbefaler generelt, at man samler sine ordninger. Der er dog tilfælde, hvor det ikke er fordelagtigt at flytte sin opsparing, så derfor bør du altid tale med en rådgiver, inden du træffer beslutningen," siger Claus Jens Hansen.

ER DE RETTE SIKRET?

Det er også vigtigt, at du har forholdt dig til, hvem der skal sikres i forhold til din pensionsordning, hvis du skulle dø inden pensionsalderen.

Ved overgangen til PFA Plus bliver din evt. tidligere erklæring vedr. begunstigelse – hvem der skal have dine penge, hvis du dør – ikke overført til den nye ordning.

PFA udbetaler som udgangspunkt din livsforsikring og din opsparing til "nærmeste pårørende", hvis du dør før pensionsalderen. Hvis du ønsker, at der skal ske noget andet med din forsikring og opsparing, skal du udfylde en ny begunstigelseserklæring. Det kan du gøre elektronisk på pfa.dk, hvor du også kan læse mere om definitionen på nærmeste pårørende.

TAG IMOD TILBUD OM RÅDGIVNING

Formand for Dansk Skuespillerforbund Katja Holm har sammen med sekretariatschef Anna-Katrine Olsen stået for forhandlingen af aftalen med PFA. Katja Holm er glad for, at medlemmerne nu får en ordning, der passer til den mangfoldighed, der kendetegner branchen. Og hun opfordrer indtrængende hvert enkelt medlem til at forholde sig til sin egen personlige ordning.

"Dansk Skuespillerforbund har med PFA Plus sørget for en god ramme, men det bliver allerbedst for dig, hvis du selv fylder den ud med lige præcis de valg, der passer til dig. Det kan godt være, at pensionen for nogle lige her og nu føles langt væk, men det kan få stor betydning, når du bliver ældre, hvilke valg du træffer nu. Og de rigtige forsikringer kan vi alle få brug for. Så min opfordring til alle medlemmer skal lyde: Benyt dig af tilbuddet om informationsmøder og personlig rådgivning – enten ved et virkeligt møde eller et webmøde. Den tid, du bruger på det, er en god investering senere i livet," siger Katja Holm. ■

INFORMATIONSMØDER

Der afholdes informationsmøder om den nye pensionsordning over hele landet:

Aalborg Teater	8. september
Aarhus Teater	9. september
Det Kongelige Teater	11. september
Fredericia Teater	15. september
Odense Teater	16. september
DSF – Tagensvej 85	18. september

Du kan tilmelde dig både informationsmøder og booke en rådgivningssamtale med PFA på 39 17 60 19.

FIRE PROFILER – FIRE EKSEMPLER

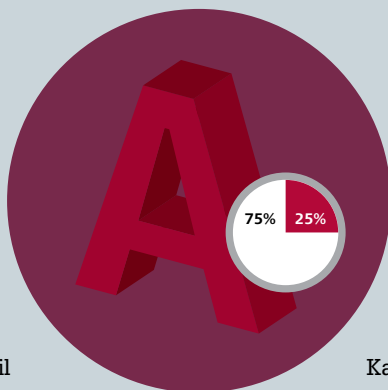
PFA PLUS OPERERER MED FIRE INVESTERINGSPROFILER. I ET FORSØG PÅ AT VISE NOGLE AF DE FORHOLD MAN SKAL HAVE MED I SINE OVERVEJELSER, NÅR MAN LÆGGER SIG FAST PÅ EN PROFIL, HAR PFA TIL BRUG FOR SCENELIV SKABT FIRE FIKTIVE PERSONER MED HVER DERES LIVSSITUATION OG HVER DERES PROFIL.

MEGET LAV RISIKO

Marie er 29 år og bor i en lejelejlighed i Aarhus. Hun er kæreste med Stefan, og de bor hver for sig. Marie arbejder som danser og koreograf, og hun tjener ca. 200.000 kr. om året. Hun er freelancer, og derfor svinger hendes indtægt meget. Det samme gælder, om og hvor meget, der indbetales til pension. Marie vægter sikkerhed højt i forhold til pension, og hun er ikke villig til at løbe nogen større risiko. Det vigtigste for hende er, at hun kan betale for lejligheden og opretholde sin levestandard nogenlunde, når hun går på pension.

Hvad vælger Marie?

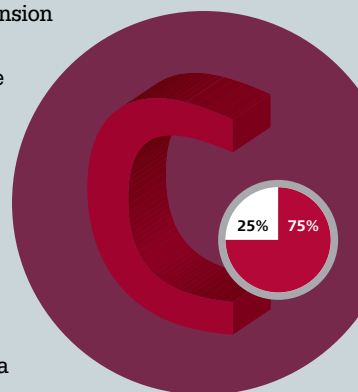
Marie vælger, at hendes opsparing skal investeres med meget lav risiko, selvom det sandsynligvis giver det laveste potentiale for at få et godt afkast. Hun vælger investeringsprofil A. Hun vælger desuden at forhøje sin forsikring ved kritisk sygdom, så hun kan få udbetalt et højere engangsbeløb, hvis hun fx får visse former for kræft.

året. Han bor i en andelslejlighed København, og sammen med kæresten har han et sommerhus, hvor de bor en del af sommeren. Kasper mener, at det er vigtigt, at hans pension giver et godt afkast, og han har det udmærket med, at det kan betyde større udsving i hans opsparing undervejs – det er jo en langsigtet investering.

Hvad vælger Kasper?

Kasper ønsker, at hans pension skal investeres med moderat risiko, da det opfylder hans ønske til afkastpotentialet. Han vælger derfor investeringsprofil C. Han vælger også at forhøje børnepensionen. På den måde er hans børn sikret en udbetaling, hvis han skulle dø, før børnene bliver 21 år. Desuden forhøjer han forsikringen ved kritisk sygdom, da han gerne vil have ekstra penge at gøre godt med, hvis han skulle blive alvorligt syg.

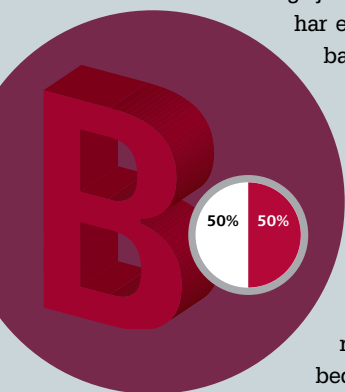

MIDDEL – MEN TIL DEN FORSIGTIGE SIDE

Thomas er 40 år og gift med Caroline. De bor i hus i Odense og har tre børn. Thomas arbejder som skuespiller og tjener ca. 400.000 kr. om året. Han har en gammel pensionsopsparing i banken på 100.000 kr., men han har også et billån og et lån i huset. Thomas vil gerne have, at hans pension vokser, men samtidig er han ikke særlig risikovillig, når det kommer til pension.

Hvad vælger Thomas?

Thomas vil investere med lav risiko, men han vil godt have lidt bedre chance for afkast end ved profil A med den laveste risiko. Han holder derfor fast i investeringsprofil B, som alle i den nye pensionsordning automatisk får. Desuden vælger han at forhøje børnepensionen og livspensionen, så hans kone og børn er bedre sikret, hvis han skulle dø. Det vil bl.a. betyde, at familien kan blive boende i huset og betale lånet ud, selvom han ikke er her mere.

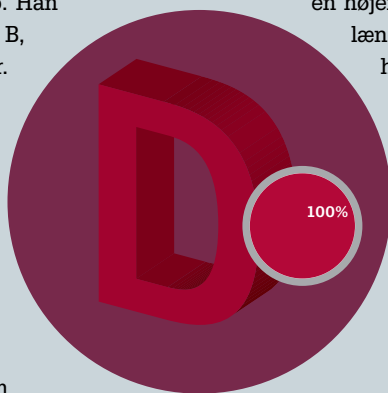

HØJ RISIKO – BEDSTE MULIGHED FOR HØJT AFKAST

Lotte er 35 år og single, og hun har ikke nogle børn. Hun bor i en andelslejlighed i København. Hun er skuespiller og arbejder freelance med teater, lidt film og tv og en del speak og dubbing. Hun tjener i gennemsnit ca. 300.000 kr. om året. Lotte er ikke bange for tage en risiko. For hende er højt afkast det vigtigste, også selvom hun undervejs løber en risiko. Hun tænker: Der er jo mange år til jeg skal på pension, så jeg skal nok vinde på det i det lange løb.

Hvad vælger Lotte?

Lotte vælger, at hendes opsparing skal investeres med en høj risiko, da det også giver den største mulighed for et højt afkast, og hun vælger profil D. Hun vælger desuden at forhøje sin forsikring ved nedsat erhvervsevne, så hun vil få en højere løbende udbetaling, hvis hun ikke længere kan arbejde. Det gør hun, fordi hun kan være afhængig af udbetalinger fra forsikringen i mange år.

- Andel af højrisiko-fond. Højrisiko-fonden indeholder mere risikofyldte investeringer som fx danske og udenlandske aktier
- Andel af lavrisiko-fond. Lavrisiko-fonden indeholder investeringer med en mere moderat risiko som fx stats- eller kreditobligationer.

NOGLE UDSVING ER OK

Kasper er 45 år, og han bor sammen med sin kæreste gennem 11 år. Sammen har de to børn. Kasper er operasanger og tjener ca. 500.000 kr. om

DAGPENGESESYSTEM SKAL KULEGRAVES

Af Pia Møller Munksgaard, pmm@skuespillerforbundet.dk

■ Dagpengesystemet og det moderne arbejdsmarked passer ikke længere sammen. Sådan har argumentet fra bl.a. Dansk Skuespillerforbund lydt i årevis. Nu har erkendelsen også ramt regeringen, der har nedsat en kommission, der skal kulegrave systemet.

Det danske dagpengesystemet skal tilpasses, så det i højere grad end i dag passer til det nuværende arbejdsmarked med forskelligartede arbejds-, ansættelses- og aflønningsforhold. Sådan lyder det bl.a. i kommissoriet for kommissionen, der senest ved udgangen af 2015 skal komme med sit bud på en eller flere modeller for et nyt og mere tidssvarende dagpengesystem.

"Jeg hæfter mig ved, at regeringen tilsyneladende har et ønske om at skabe et system, som også kan rumme de efterhånden flere og flere mennesker, der arbejder på atypiske arbejdsmarkeder, hvor man ikke har et fast 8-16-job året rundt hos den samme arbejdsgiver. Det har vi efterlyst

i årevis. Det lykkedes ikke at få taget de nødvendige hensyn til de atypiske arbejdsmarkeder i beskæftigelsesreformen – nu håber jeg, at det lykkes med dagpengereformen. Det er i hvert fald positivt, at det i kommissoriet står som et udtrykkeligt ønske fra regeringen side," siger formand for Dansk Skuespillerforbund Katja Holm.

I kommissoriet står der bl.a., at et fremtidigt dagpengesystem skal ses i lyset af, at:

- Ansættelsesforhold og aflønningsformer er mere fleksible og forskelligartede.
- Den aktive indsats for at hjælpe ledige tilbage til arbejdsmarkedet er udbygget og intensiveret.
- Realiseringen af det indre marked og øget arbejdskraftmobilitet i Europa betyder samtidig, at dagpengesystemet skal fungere på et stadigt mere internationalt arbejdsmarked.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen siger om det arbejde, der nu går i gang, og som skal vare de næste halvandet år:

"Vi skal sikre, at dagpengesystemet fortsat kan være et pålideligt sikkerhedsnet i et moderne arbejdsmarked. For regeringen har det været afgørende at have både eksperter og arbejdsmarkedets parter med helt inde ved bordet. Dermed får vi det samlede mest kvalificerede bud på, hvordan dagpengesystemet også om mange år sikrer et fleksibelt arbejdsmarked og økonomisk tryghed." ■

Nina Smith, der er professor ved Økonomisk Institut ved Aarhus Universitet og tidligere økonomisk vismand, er formand for kommissionen. Arbejdsmarkedets parter udpeger i alt fire repræsentanter til kommissionen. Fagbevægelsen udpeger i fællesskab to, og DA og KL udpeger hver en repræsentant.

Amalie Dollerup i "Strisser på Samsø", som blev sendt første gang på TV2 i 1997-98.
Foto: Henrik Ploug Christensen.

FAGRE VOKSNE

SKRIDTET FRA BØRNESKUESPILLER TIL VOKSEN OG PROFESSIONEL SKUESPILLER KRÆVER, AT MAN KASTER ALT OVER BORD, BEGYNDER FORFRA OG ACCEPTERER NOGET BØLGEGANG. MEN KOMMER MAN I LAND, KAN FORTIDEN VENDES TIL EN FORDEL, FORTÆLLER AMALIE DOLLERUP OG LAUS HØYBYE.

Af Danni Travn

Amalie Dollerup blev bedt om at spille to roller i sin første sæson på Aalborg Teater. Teaterchef Morten Kirskov ønskede hende dels i rollen som sydhavnschik i "Begravelsen", der er fortsættelsen til Thomas Vinterbergs "Festen", dels i rollen som Pippi.

"Jeg spurgte med bedende øjne, om jeg ikke nok måtte nøjes med at spille med i "Begravelsen". Jeg har intet imod Pippi, men jeg havde spillet rollen allerede som 11-årig, og det ville minde mig om at være barn og måske være lidt et tegn på, at jeg ikke var kommet videre," fortæller Amalie Dollerup.

"Heldigvis fik jeg lov."

Fra 1930'ernes Lille Connie til nutidens tredje generation af "Min søsters børn"-film har en strøm af barneskuespillere passeret gennem dansk film, tv og teater. Og barneskuespilleren har altid været en størrelse omgivet af en lang række spørgsmål, for hvad gør skuespillet egentlig ved barnet? Hvordan får man barnet tilbage til en normal hverdag, når arbejdet er overstået?

Endelig har et helt tredje spørgsmål været aktuelt for nogle: Hvis barnet på et tidspunkt beslutter, at skuespillet skal være en levevej, hvordan skal det så komme videre? Amalie Dollerup tilhører netop gruppen af danske skuespillere, der er trådt ind i de voksnes rækker efter en profileret

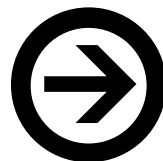
karriere som barn, men som eksemplet ovenfor viser, sætter fortiden sine spor i nutiden.

Og for en del kan vejen være en rutsjebanetur, hvor de først blev stjerner, så ramt af hverdagen, og derefter begyndte at arbejde sig op igen. Det forklarer Tomas Villum Jensen, der først som ung skuespiller og siden som instruktør har arbejdet sammen med en stribe børn.

"Man bliver revet ud af sin barneverden og bliver puttet ind i en verden, hvor alt ser ud på en anden måde. Jeg tror, de fleste børn bliver draget af det, for det er meget mere fantastisk end at gå i skole, og det er også et problem: For efter to måneder er festen slut, og så skal man tilbage i skole. Men man kan have svært ved at slippe det igen. Det er som et drug, de er blevet bidt af. Så man skal forberede de her børn og unge på, at det ikke er sikkert, at telefonen ringer igen. For lige så sjov og dragende den her verden er, ligeså kynisk er den," siger Tomas Villum Jensen.

STOP OP OG MÆRK EFTER

Amalie Dollerup bekræfter da også, at det var hårdt som stort barn, at mange kendte hende og havde en holdning til hende – især efter tv-serien "Strisser på Samsø". Men hun fandt et åndehul, da hun tog en pause fra skuespillet, gik i gymnasiet og med egne ord fik lov til at være normal teen-

Amalie Dollerup i anden sæson af "Badehotellet".
Foto: Mike Kollöffel, TV2.

VERDEN

Foto: Allan Toft.

“ Jeg havde så mange dårlige vaner allerede som 20-årig. Jeg syntes, det skulle være perfekt første gang. Jeg ville tilfredsstille instruktøren med det samme. På skolen fik jeg lov til at lege, tage fejl og dumme mig. ”

Amalie Dollerup

AMALIE DOLLERUP

28 år

Debuterede som femårig i "Snehvide" på Eventyrteatret. Filmdebuterede i 1995 i "Kun en pige", blev Bodil-nomineret for sin rolle i "Nonnebørn" fra 1997 og spillede fra samme år med i tv-serien "Strisser på Samsø".

Uddannet fra Aarhus Teater i 2010.

Har siden 2011 været en del af Aalborg Teaters ensemble og medvirker i øjeblikket i tv-serien "Badehotellet". I 2015 vender hun tilbage til København som freelancer.

ager. Allerede som 18-årig trak skuespillet imidlertid igen i hende. Hendes to første roller derefter lå på Teater Får 302 og Teatret ved Den Sorte Hest, hvor hun spillede med i henholdsvis "Det Epileptiske Brændpunkt" og "Helvede". Forestillinger, der, både i forhold til eksponering og stil, lå milevidt fra "Strisser på Samsø" og "Bølle Bob", som hun var mest kendt for. På den måde fik hun mulighed for at snuse til skuespillet uden for offentlighedens søgelys.

I tilfældet Laus Høybye gik det sådan, at han slet ikke tænkte på at blive skuespiller, da først støvet efter de popu-

lære "Krumme"-film havde lagt sig. Han ville være musiker og studerede musikvidenskab, men blev tilfældigvis hevet med til et improforløb af en af sine venner. Og den kropslighed, skuespillet rummede, viste det sig, at Høybye savnede. Han søgte ind på Skuespillerskolen i Odense og blev optaget i 2001. Amalie Dollerup søgte ind i Aarhus i 2006 – og blev optaget.

Dermed har to gjort præcis, hvad Tomas Villum Jensen vil anbefale tidligere barneskuespillere at gøre.

"De skal have mulighed for at stoppe op og mærke, om de virkelig brænder for skuespillet. Derefter synes jeg, det er fornuftigt at søge ind på en skuespillerskole. Det er et problem for nogle, at de altid bliver husket for de roller, de blev kendte for som unge. Men med de værktøjer og den ballast man får på teaterskolen, er det – for langt de fleste – den bedste vej at gå. Har du fået en uddannelse inden for dit fag, har du nemmere ved at komme ud af din barnerolle."

ALT OVER BORD

Såvel Amalie Dollerup som Laus Høybye giver da også deres elevtid en altafgørende betydning. Her lærte de reelt skuespillets perspektiver at kende, og de fik styr på deres eget instrument. To udfordringer havde de dog til fælles:

Laus Høybye sammen med Mille Lehfelt og Jakob Fauerby i satiregruppen Platt-Form, hvor de har udviklet deres eget show, der i høj grad bruger deres egne forhistorier. Foto: Kasper Tangsig.

Begge følte et ekstra behov for at vise, at de ikke var med på et fripas. Og begge ønskede at tilfredsstille instruktørerne første gang.

"Jeg brugte det første år eller to på at vise alle andre, at jeg var skidegod og leve op til alle lærernes forventninger og vise, at det ikke var en fejl, at jeg var kommet ind. At jeg var andet end en happy-go-lucky barneskuespiller. Der måtte jeg komme gennem en modningsproces. Den største læring for mig var at blive voksen og ikke bare rende rundt og blive bekræftet. Jeg lærte at hvile i mig selv, mit fag og min egen "gut feeling", og det er jeg gået ret meget efter i min egen karriere," siger Laus Høybye, mens Amalie Dollerup fortæller:

"Jeg havde så mange dårlige vaner allerede som 20-årig. Jeg syntes, det skulle være perfekt første gang. Jeg ville tilfredsstille instruktøren med det samme. På skolen fik jeg lov til at lege, tage fejl og dumme mig. Og lave nogle rigtig dårlige ting, uden hele Danmark så med. Det var noget med at slippe kontrollen og så være til stede og være i nuet. Alt var bare kastet over bord, og så måtte jeg se, om det ville flyde."

MAN KAN IKKE OVERFØRE POINTS

Men en ny bølgedal kan meget vel møde de tidligere barneskuespillere, når de kommer ud fra skolen. Og det til trods for – eller netop som en sideeffekt af – at de modsat deres medstuderende allerede har et godt netværk i branchen.

"Man kan have en lille fordel ved, at man kender og har arbejdet med producerne og indspilningslederne. De ved, at man har præsteret tidligere," siger Tomas Villum Jensen, men uddyber så:

"Men man skal fandeme ikke tro, at det i sig selv er en fordel, at man har været skuespiller som barn. Når man er blevet 25 og kommer ud af skolen, kan du ikke bruge din barnestjernestatus. Du kan ikke overføre dine point til

en voksen og professionel karriere. Det er jo ikke euro-bonuspoint, vi taler om her. Jeg kan godt have en fornemmelse af, at det ikke nødvendigvis var alle, der lige ringede til Laus Høybye, selv om han kunne alt. Han er dygtig, han er musikalsk, han ser godt ud. Men fordi han var så eksponeret som Krumme, har han måske måttet kæmpe lidt ekstra for det hele, fordi mange tænkte: "Vi kan jo ikke have Krumme rendende rundt i vores film". Det er han heldigvis kommet ud af," siger Tomas Villum Jensen.

Laus Høybye synes, at han "blev mødt ret godt", da han var færdig. Men han havde også forberedt sig mentalt.

"Det var en bevidst beslutning, at jeg ikke ville spekulere på, hvorfor der skete det – og ikke skete det. Hvorfor jeg blev tilbudt det ene og ikke det andet. Jeg spekulerede ikke så meget på, hvordan mit navn spillede ind på de tilbud, jeg fik. Jeg måtte stole på, at der var tillid til, at jeg kunne en masse forskelligt," siger han.

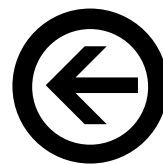
Amalie Dollerup derimod tog sit navn og sin fortid på skuldrene med en fast beslutning om, at nu skulle hun vise publikum og branche, at hun var meget mere end en barnestjerne.

"Og det gjorde ikke noget godt for mig," konstaterer hun.

"Rent mentalt hæmmede det mig i stedet for bare at være i det og have det sjovt. Sige "fuck jer, I må komme til mig". Det bremsede mig mere, end det skulle have gjort. Jeg havde nok også håbet på, at der ville være flere jobs, da jeg kom ud, fordi jeg ikke var helt grøn og havde et stort netværk."

I BRANCHEN HELE MIT LIV

For både Dollerup og Høybye gjaldt det, at de arbejdede sig op på teaterscenerne og prøvede en masse forskelligt. Høybye debuterede som voksen i sikre rammer, som han selv siger det, i "Den store Bastian" på Svalegangen i Aarhus, mens Dollerups faste engagement på Aalborg Teater

“Jeg har ikke haft illusioner om, at jeg blev bedste venner med mine kollegaer, hvis vi arbejdede tæt sammen i en periode. Jeg vidste, at jeg gik ind i de sammenhænge, og så stoppede det. Fra barnsben har jeg lært, at sådan er realiteterne.”

Laus Høybye

Amalie Dollerup i Anne
Linnet Teaterkoncert.
Foto: Allan Toft

årevis på først at søge ind og derefter synes, det er sindssygt hårdt at komme ud og opdage, at det ikke er et Slaraffenland. Når de så endelig får en rolle, knytter de sig tæt til de andre i forestillingen, og så kan det være barskt at slutte og skulle videre til en ny opgave. Jeg har ikke haft illusioner om, at jeg blev bedste venner med mine kollegaer, hvis vi arbejdede tæt sammen i en periode. Jeg vidste, at jeg gik ind i de sammenhænge, og så stoppede det. Fra barnsben har jeg lært, at sådan er realiteterne,” siger Laus Høybye.

Da Amalie Dollerup trådte ind på sættet til første sæson af tv-serien "Badehotellet", var det med en vis spænding. For nu var det pludselig år og dag siden, hun havde lavet tv i større sammenhæng. Men hun opdagede, at der lå nogle evner i gemmerne fra dengang, hun stod som et spændt barn og så den røde lampe lyse og hørte "klar til optagelse!"

"Jeg fandt ud af, at jeg kunne en masse tekniske ting, som var lige til at hive frem fra tidligere. Og det var dejligt at mærke, at jeg ikke var helt grøn, hvilket gjorde jeg kunne slappe meget mere af," siger hun.

GRIN MED KRUMME

I de små valg er 28-årige Amalie Dollerup stadig opmærksom på at distancere sig fra sin fortid, hvis den kommer lidt for tæt på. For nylig har hun bedt om ikke at synge "I morgen" fra musicalen "Annie" ved en aften i Aalborg Musikhus, hvor en række skuespillere præsenterer highlights fra kendte musicals. Hun spillede Annie som 10-årig og synes, det hører fortiden til.

Som 35-årig er Laus Høybye nået et punkt, hvor han ser fortiden direkte i øjnene. Som en del af satiretrioen Platt-Form har han skabt et show sammen med Mille Lehfeldt og Jakob Fauerby, hvor de i høj grad bruger deres egne neuroser og fortid. Så blandt de komiske optrin er en række referencer til Høybyes fortid som Krumme.

"Jeg er jo godt klar over, at mange kender mig fra den rolle. Men det er noget, jeg har måttet adskille fra mig selv. Fortaber jeg mig i det, mister jeg følingen som skuespiller. Jeg vil sige, at jeg har tænkt mere over min fortid nu, hvor jeg har lavet mit eget projekt. For vi leger med formen og blander skuespil med stand-up og bruger dermed os selv som privatpersoner," siger han.

I Platt-Form-forestillingen er de to andre optagede af at komme til at tale om Krumme, mens Laus Høybye indtager en position, hvor han er ikke ønsker at beskæftige sig med fortiden som barnestjerne. Og i de udvekslinger ligger et gran af sandhed.

"I interviews har jeg lært at styre uden om at tale om Krumme, fordi jeg ikke synes, det er spændende. Men det har været sjovt at tage hatten i hånden og selv styre det og finde ud af, at der faktisk er satire i det," siger han. ■

Foto: Jeppe Bjørn Vejlo

LAUS HØYBYE

35 år

Filmdebuterede som Billy i "Camping" i 1990 og spillede året efter hovedrollen i "Krummerne" og derefter yderligere to film i serien.

Uddannet skuespiller fra Odense Teater i 2005.

Har siden spillet med i bl.a. tv-serien "Lykke", Line Knutzons "Gruppe 8" på Det Kongelige Teater og flere musicals, bl.a. "Next to Normal" og "København" på Nørrebro Teater.

I øjeblikket arbejder han frem mod en ny omgang af det Reumert-nominerede satireshow "Platt-Form" sammen med Mille Lehfeldt og Jakob Fauerby.

har givet hende mulighed for at vise sig frem i en stribe forskellige roller. Og som karriererne kom på gлед, opdagede de, hvordan de rummede nogle behændige erfaringer fra deres tidligere virke.

"På en eller anden overordnet måde føler jeg, at jeg har været i branchen i hele mit liv. Derfor har jeg også en kynisme i forhold til mange andre nyuddannede, som har brugt

IMPRO ER LIDT LIGESOM HER

- BARE LETTERE AT FÅ FAT I

DEN BRITISKE FORFATTER, STAND UP-KOMIKER, COACH OG GRUNDLÆGGER AF THE SPONTANEITY SHOP, DEBORAH FRANCES-WHITE BESØGER DANMARK FRA 29. SEPTEMBER FOR AT AFHOLDE EN "COMEDY WORKSHOP" OG OPTRÆDE I DEN SORTE DIAMANT. SCENELIV HAR STILLET DEBORAH EN RÆKKE SPØRGSMÅL OM IMPROVISATION, SKUESPIL OG STAND-UP.

Hvordan kom du til at arbejde med improvisation?

Jeg har altid elsket at optræde. Men da jeg oplevede improvisation for første gang, blev jeg tiltrukket som af en magnet. Det var så levende, virkeligt og uøvet. Jeg gik til en workshop og blev meget hurtigt hooked. Første gang, jeg lavede et show, der byggede på impro, følte jeg mig virkelig i live. Man skal være lidt forsigtig med impro – det er lidt som heroin, bare meget lettere at få fat i.

Hvorfor har du brugt så meget af dit arbejdsliv på improvisation?

Det er basis for alt, hvad jeg laver – stand up, skrivearbejdet, mine seminarer i erhvervslivet. Det giver dig mulighed for at tro på dine egne ideer, samarbejde med andre, og det befrier dig fra den nervøsitet, som holder de fleste mennesker fra at gøre det, de elsker mest. Det giver dig mulighed for at generere nærmest endeløst indhold. Vil du have 20 manuskript-ideer? Improvisation vil give dig redskaberne til at komme op med dem på halvanden time. Vil du gerne have større tiltro til dine "ad libs" på scenen, når du laver stand up? Impro træner din hjerne til at være hurtig og

frugtbar. Det gør dig i stand til at tilgå det, som børn kan – evnen til at lege uden forlegenhed og til at nyde at være der, hvor du er, og dem, du er der med.

Hvad er de tre vigtigste lektioner, man kan tage med sig fra dine workshops?

- Tro på din første og mest indlysende ide
- Vær til stede i øjeblikket. Lad være med at bekymre dig om, hvad der vil ske, eller hvad der lige skete for lidt siden.
- Hvis du har det sjovt, vil publikum elske at se på dig. Publikum kan se stressede mennesker, som har det dårligt med deres fejltagelser, derhjemme. Det behøver de ikke gå ud for at opleve. Find dine fejltagelser morsomme, og bliv overrasket af succesen. De vil elske dig.

Hvad er den vigtigste forskel på skuespil og stand up?

Når jeg laver stand up, skruer jeg i virkeligheden bare op for volumen på min egen personlighed. Jeg er en mere vovet og modig version af mig selv. Når jeg arbejder som skuespiller, prøver jeg at finde ud af, hvad der får andre til at klikke og prøver at finde nogle veje til at vise dette. Det er to meget forskellige discipliner. Mange kan mestre en af dem – men ikke begge.

Du er også meget aktiv som coach i erhvervslivet – hvordan bruger du dine kompetencer fra impro og stand up, når du arbejder med ledere?

Først og fremmest taler vi om forståelsen af status. Stand up-komikere skal have kontrol over rummet. De skal være engagerende, ellers kigger folk væk og begynder at tale. Folk skal *ønske* at kigge på komikeren, så man er nødt til at være overbevisende at se på og mindeværdig at lytte til.

I erhvervslivet vil folk nogle gange kigge på din præsentation eller lytte til dig af ren høflighed – men de kan sagtens tænke på noget helt andet eller være i gang med at tjekke deres mobiltelefon. Hvis du kan lære, hvad komikere gør for at holde på rummet, kan du blive utrolig stærk som erhvervsleder, fordi så få mennesker bruger tid på at lære at være virkelig interessante. Du behøver ikke at være så sjov som en komiker – bare at vide, hvordan du får alle til at se i din retning og taler i et engagerende sprog. Det er en utrolig kompetence at have. Du kan sagtens klare dig uden (og det gør de fleste), men du kan nå hele vejen til toppen, hvis du har den – og evner at trække folk til dig. ■

WORKSHOP OG OPTRÆDEN

Hvis du gerne vil deltage i comedy workshoppen med Deborah Frances-White 29. september til 2. oktober skal du tilmelde dig inden 8. september via skuespillerforbundet.dk.

Workshoppen er et samarbejde mellem DSF og Statens Scenekunstscoles efteruddannelse.

Den 1. oktober kl. 20 er der endvidere mulighed for at se Deborah optræde i Den Sorte Diamant efterfulgt af Q&A.

OIN

Foto: Idli SukanDraw

OM DEBORAH FRANCES-WHITE

Britisk forfatter, stand up-komiker, coach og konsulent. Har sammen med Tom Salinsky skrevet bogen "The Improv Handbook". Grundlagde impro-kompagniet The Spontaneity Shop i 1997.

Har studeret engelsk litteratur på Oxford Universitet og improvisation hos bl.a. Keith Johnstone.

Stand up har hun lært "på jobbet" – som hun selv udtrykker det: "The audience teach you everything you need to

know over time". Ud over sine optrædender, underviser hun kolleger i impro og comedy, og hun arbejder som coach og konsulent i erhvervslivet.

Hendes show "How to Get Almost Anyone to Want to Sleep With You" har turneret to gange i England og gæstespillet over en stor del af Europa på bl.a. comedy-festivaler. Hendes nuværende koncept "Voices In Your Head" kan i år ses på Edinburgh Festival.

KUNSTEN I FOKUS I ALLINGE

Opera i Folkemøde-busserne, moderne dans på Allinge Havn, impro på scenen og masser af debat om kunst og kultur. DSF var involveret i en lang række indslag i arrangementet Rosengade – Kunst & Kultur Live under Folkemødet i juni. Tusindevis af Folkemøde-gæster lagde vejen forbi Rosengade i løbet af de tre dage til debatter og koncerter. Og mange flere mødte kunsten på gader og stræder.

14 kunst- og kulturorganisationer står bag Rosengade – Kunst & Kultur Live. Arrangementet blev afholdt første gang i 2013.

Se her på siden et udpluk af, hvad Rosengades fotograf Henning Hjorth fangede med sit kamera, og det bladtegnerne Annette Carlsen, Bob Katzenelson, Henrik Flagstad, Ib Kjeldsmark og Lars Andersen fik på blokken under Folkemødet.

DEBAT OM KUNST, MURSTEN OG PUBLIKUM

Af Rikke Rottensteen

Nok er teatret en gammel og – ifølge nogle – måske også tung kunstart. Ikke desto mindre var paneldeltagerne i teaterdebatterne på det netop afholdte Kulturmøde på Mors enige om, at teaterkunsten ikke ligger for døden.

"Vi kan ikke undvære fællesskabet og nærværet. Det er dét, teatret kan." Sådan lød det fra Dansk Skuespillerforbunds formand, Katja Holm i debatten om "Dansk teaters udfordringer og dilemmaer". Men hvordan teatrets fremtid så former sig bedst, var der under Kulturmødet meget forskellige bud på.

"Vi har ikke en publikumskrise. Og vi har heller ikke en talentkrise," startede Projektstøtteudvalgets formand og leder af Global Stories, Ditte Maria Bjerg, sin taletid med at fastslå. Men scenekunstnere laver i dag i høj grad projekter og forestillinger uden for institutionerne og teaterhusene. Derfor luftede hun et af Kulturmødets mere radikale forslag:

"I København er der lige nu nogle meningsrådgivere, der har turdet indstille, at der skal lukkes en 12-14 kirker. Måske skulle man også lukke nogle teatre?"

Ditte Maria Bjerg havde dog ikke svar på moderator Clement Kjerngaards spørgsmål om hvilke teatre.

Kitte Wagner fra Nørrebro Teater påpegede, at de mellemstore teatre som hendes eget typisk er dem, der er i krise rundt om i Europa. Nogle bliver ombygget til supermarkeder, mens andre i stedet giver nøglerne til nye, unge grupper.

En skilsmisse mellem kunst og mursten blev også luftet af kulturchef Gitte Wille fra Kulturregion Skåne. Som embedsmand skal hun rådgive politikerne om, hvordan støtten bruges bedst, og hun var fortalende for, at man fremover i højere grad lod pengene følge kunsten. At man fremover støttede et projekt, en kunstner eller en kunstgruppe, frem

for som nu at låse størstedelen af støttekronerne fast i etablerede teaterhuse.

En ting kunne alle deltagerne dog blive enige om: At dansk teaters største problem – ikke mindst i fremtiden – er, at der er så forsvindende få frie midler. Og intet tyder på, at der kommer flere. Derfor handler det om at tænke i nye baner – og om at samarbejde.

"Vi skal også vende blikket indad. Vi er gode til at skælde hinanden ud i dansk teater. Og vi er ikke altid så modige i forhold til samarbejde. Der er en tendens til mest at tale med dem, man deler vilkår med."

Vil det så automatisk give flere publikummer, hvis scenekunsten tænker nyt eller rykker ud af de faste rammer? Ja, mente nogle, fx Mick Gordon fra Aarhus Teater, der kunne fortælle, at 11 procent af publikum på teatrets nye Borgerscene kom i teatret for første gang. De kommer, fordi de kender en, der er med på scenen.

Nej, mente andre. For teaterpublikummet har ikke ændret sig radikalt gennem årene. "Vi må acceptere den almindelige borger, der ikke synes, det er et eksistentielt behov at gå særlig meget i teatret. Ligesom vi må acceptere, at det altid vil være de bedre uddannede, kvinderne og de lidt ældre, der kommer mest i teatret," sagde forsker Achim Müller fra Freie Universität i en debat om "Publikumsudvikling og -adfærd i Europa".

AFSKEDSRECEPTION FOR LIS JESPERSEN

Foto: Henning Høft

Efter en menneskealder i Dansk Skuespillerforbund stopper Lis sin daglige gang i huset på Tagensvej. Vi vil gerne takke Lis for det store stykke arbejde, hun har udført i forbundet igennem alle årene og invitere til reception for at fejre hende.

Fredag den 19. september 2014, fra kl. 15.00 i forbundets lokaler, Tagensvej 85, 2., 2200 København N.

Vi serverer lidt mad og drikke og håber, du har lyst til at komme og være med til at give Lis en festlig dag.

Venlig hilsen sekretariatet i Dansk Skuespillerforbund

RETTELSE: MANGLENDE FOTO-CREDITS

I sidste nummer af Sceneliv skrev vi om et initiativ fra Gruppe 38 i Aarhus, der som et forsøg udbyder forestillinger på engelsk til det internationale publikum i området. En af forestillingerne er Aaben Dans' forestilling "HEn&SHEp" (på dansk HANe & HUNd), koreograferet af Thomas Eisenhardt og med danserne Antoinette Helbing /Jenny Ecke og Ole Birger Hansen. Desværre fik vi ved en fejl ikke krediteret Aaben Dans ved fotos fra forestillingen – det er hermed gjort. Fotografen er Ditte Valente.

SOM I HIMLEN

præsenteret af »TEATRET« i samarbejde med Teater O

Oplev Kay Pollaks Oscar-nominerede drama om kærlighed.
 Bearbejdet af:
 Victor Marcussen og Hans Rønne
 Iscenesættelse: Hans Rønne

Spilleperiode:
 28. aug.-27. sept. 2014
 Åbne Scene/Godsbanen, Aarhus
 Billetsalg:
 Tlf. 86138866 eller billetten.dk
 Læs mere på somihimlen.dk
 eller på facebook.com/teatret

UDDANNELSES- OG STUDIEREJSELEGATER

Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse anvender igen i år en del af rettighedsmidlerne til legater til uddannelse i ind- og udland, herunder studietur til udlandet. Legaterne gives til skuespillere, operasangere, dansere, koreografer og musicalperformere.

Der uddeles 2 legater á 40.000 kr.

Legaterne uddeles til uddannelsesformål, der kan:

- Tilvejebringe ny og exceptionel viden.
- Øge ansøgerens kompetencer i væsentlig grad.
- Bidrage til en styrkelse af dansk kulturliv.

Begrundet legatansøgning skal indeholde en detaljeret beskrivelse af formålet med rejsen eller indholdet af uddannelsen, med afsæt i ovenstående kriterier, samt et budget og et cv.

Legaterne kan ikke anvendes til produktionsstøtte.

Ansøgningerne bliver behandlet fortroligt, og der kan forventes svar inden nytår.

For at ansøgningen kan komme i betragtning skal den være forbundet i hænde **senest 13. oktober 2014 kl. 12 i 6 eksemplarer** (samlet & hæftet). For sent indkomne ansøgninger vil ikke blive behandlet.

Ansøgningen sendes til:
 Dansk Skuespillerforbund
 Tagensvej 85, 3.
 2200 København N
 Att.: Hanne Arlund

OBS. Legaterne beskattes som B-indkomst

DSF'S JUBILÆUMS-LEGAT AF 1979

Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse indkalder ansøgninger til ovennævnte legat. Legatets formål er at yde støtte til medlemmer af Dansk Skuespillerforbund, der er under uddannelse på en af forbundet anerkendt uddannelsesinstitution. Ved uddeling af legatet bliver der udelukkende lagt vægt på, at ansøgeren er i økonomisk trang.

Ansøgning kan downloades fra forbundets hjemmeside, fås på teaterskolerne eller ved henvendelse til forbundet på telefon 33 24 22 00 kl. 9-12 og 13-15.

Ansøgningen skal være forbundet i hænde **senest den 1. oktober 2014**. Der kan forventes svar i slutningen af november.

Ansøgningen sendes til:
 Dansk Skuespillerforbund
 Tagensvej 85, 3.
 2200 København N
 Att.: Hanne Arlund

RUNDE FØDSELSDAGE

KIRSTEN SIGGAARD	60 ÅR	7. SEPTEMBER
ANDREY SALLYMAN	85 ÅR	9. SEPTEMBER
KIM VEISGAARD	60 ÅR	11. SEPTEMBER
LISBETH HOLM-PEDERSEN	50 ÅR	11. SEPTEMBER
TINE MIEHE-RENARD	60 ÅR	12. SEPTEMBER
CHRISTIANE ROHDE	70 ÅR	26. SEPTEMBER
BIRGITTE RAABERG	60 ÅR	26. SEPTEMBER

DEBAT

KULTUR-BOYKOT AF ISRAEL

Af *Jacque Lauritsen, Vigga Bro, Litten Hansen, Klaus Weirup Andersen, Trine Runge, Christina Meincke, Erik Clausen, Christian Braad Thomsen*

I forbindelse med Israels seneste militære invasion af Gaza, har en række palæstinensiske scene-kunstnere udsendt følgende appel, som vi hermed anbefaler viderebragt:

"Undertegnede institutioner, der repræsenterer flertallet af palæstinensiske kulturarbejdere, fordømmer det israelske angreb på Gaza med vilkårlige drab og lemlæstelse af civile. Israel påstår, at massakren i Gaza er en krig mellem dem og Hamas, men den skal ses i lyset af hele den israelske besættelse og apartheid.

Gennem seks årtier er palæstinenserne systematisk blevet frataget deres jord og deres bevægelsesfrihed. Der opføres stadig nye bosættelser, der er rejst en mur på besat område, og Gaza har i mere end seks år lidt under en kvælende blokade.

Trods alle vanskeligheder forsøger vi at opretholde vores arbejde i Gaza og bruger musik, dans og drama til at forstå,

bearbejde og mobilisere. Som kunstnere er vores fantasi det mest magtfulde våben vi har, og israelerne frygter dette våben. Når vi kan forestille os en anden virkelighed, har vi også styrken til at virkeliggøre den: et frit og retfærdigt Palæstina.

Mens mange regeringer vender ryggen til, har folk verden over hævet deres røst ved at gå på gaden og nægte at lade Gaza lide i stilhed. Vi opfordrer hermed vores venner og samarbejdspartnere til at bryde tavsheden og slutte sig til protesten. Særligt opfordrer vi vores kunstnerkolleger og deres organisationer til at fordømme de israelske angreb og besættelsen af Palæstina. Og vi beder dem tilslutte sig den kulturelle og akademiske boykot af Israel og dermed vise deres modstand mod den israelske apartheid."

Al-Harah Theatre, The Magnificat Association, The Edward Said National Conservatory of Music, Al Kamandjati Association, Theatre Day Productions, Yes Theatre, The Palestine Circus School, The Freedom Theatre, Popular Art Centre, El Funoun Dance Troupe, A.M. Quattan Foundation

NY STRIBE I SCENELIV

Når du kommer til slutningen af dette blad, vil du opdage et nyt indslag i Sceneliv – bladet har fået en fast "stribе". I hvert nummer vil vi på næstsидste side sætte fokus på vores egen branche med Mikkel Stubbe Teglbjærgs kærlige og humoristiske streg.

Mikkel Stubbe Teglbjærg er 41 år og uddannet skuespiller fra Aarhus i 2000 – og stadig bosat i Aarhus-området. Han har bl.a. arbejdet som freelance-skuespiller, instruktør, dramatiker og underviser.

Men i de senere år har han også brugt meget tid på at tegne og lave illustrationer – en kunstform, han har genop-

taget fra tidligere. Han arbejder med et illustrationsprojekt, han kalder "DOINK" – billedbøger for børn og voksne i alle aldre. Og nu har Sceneliv så bedt ham se branchen i DOINK-perspektiv med en fast tegning i hvert nummer.

Du kan se flere af Mikkel's tegninger på www.facebook.com/doinkmagasin.

MINDEORD

TIL MINDE OM HELLE JENSEN, SOM DØDE 11. JUNI PÅ TÅSINGE

Kæreste Helle. På en smuk, smuk sommerdag forlod du os. Det er helt uforståeligt, at du nu er væk.

Du vil blive savnet, både som skuespiller og som det særlige og varme menneske, du var.

Der er ingen som dig, som på scenen det ene øjeblik kunne lægge salen ned i latterkrampor for i det næste røre os så fint, at du kunne få tårerne frem i selv den mest tykhudede blandt publikum. Du var en stor klovn og en stor tragedienne i en og samme lille person. Gennemmusikalsk, professionel og med en mesterlig timing. Du tryllebandt os i "Road" og var hylemorsom i "Sort Plastik" på Svalegangen i Aarhus,

hvor du i mange år generøst udfoldede dit helt særlige talent i et væld af forestillinger.

Privat var du et hjertevarmt menneske og en klippe, som man altid kunne regne med.

Kære Helle. Det er alt for tidligt, at vi mistede dig. Hvis der findes en verden på den anden side, så ses vi der.

Kærligst Trine Runge

NY SÆSON I DSF STUDIO

- med en bred vifte af internationale undervisere

The Feldenkrais Method with Kevin Cregan

Feldenkrais-metoden handler om at bevæge sig væk fra automatik og vaner mod det bevidste og meningsfyldte. Undervisningen er et laboratorium i bevægelse, som undersøger forholdet mellem sanser, tanker, følelser og skuespil.

4. oktober – tilmelding senest 8. september.

Audition masterclass med Hugh Wooldridge

Kom og arbejd én-til-én med en af Storbritanniens mest kendte instruktører, Hugh Wooldridge. På masterclassen arbejder deltagerne med eget auditionmateriale, image og kunstneriske værktøjer.

6.-9. november – tilmelding senest 15. september.

Filmskuespil med Lene Beyer

Der arbejdes med forbedring af skuespillerens performance i forhold til autenticitet, nærvær og kreativitet på film. Lene Beyer har siden 1999 arbejdet som coach og underviser for skuespillere og instruktører i bl.a. Danmark, Tyskland og Spanien.

20.-24. oktober – tilmeldingsfrist: 8. september.

MORGENTRÆNING

København fra 2. september

Tirsdage: Improvisation med Jonas Elmer

Onsdage: Filmtræning med Giacomo Campeotto

Torsdage: Alexanderteknik med Carsten Møller

Aalborg fra 20. august

Yoga med Birgitte Helweg, onsdage

Odense fra 2. september

Morgentræning i Vinyasa Flow Yoga med Sidsel Marie Søholm, tirsdage

Aarhus fra 2. september

Ballet- og pilatetræning med Karen Christensen, tirsdage

Åben træning med Yael Gaathon, onsdage

Impro med John Batz, torsdage

Open Studio Aarhus, fredag-lørdag samt to workshops

ANDRE KURSER I EFTERÅRET

Comedy Workshop med Deborah Frances-White

Dato: 29. september-2. oktober, tilmelding senest 8. september.

Stemmen i kroppen med Naja Månsson

25.-26. oktober, tilmelding senest 8. september.

Aarhus: Audition vol. 2.0 med speed-dating

26. oktober kl. 9.30-17.30, tilmelding senest: 29. september.

Aarhus: Komplet sangteknik med Anne Louise Krogh

1. november, tilmelding senest 22. september.

Queer Choreography with Keith Hennessy

15.-18. november, tilmelding senest 15. oktober.

Workshop med Greta Amend og Mike Bernardin

Workshop for både instruktører og skuespillere. 17.-22. november, tilmelding senest 10. oktober.

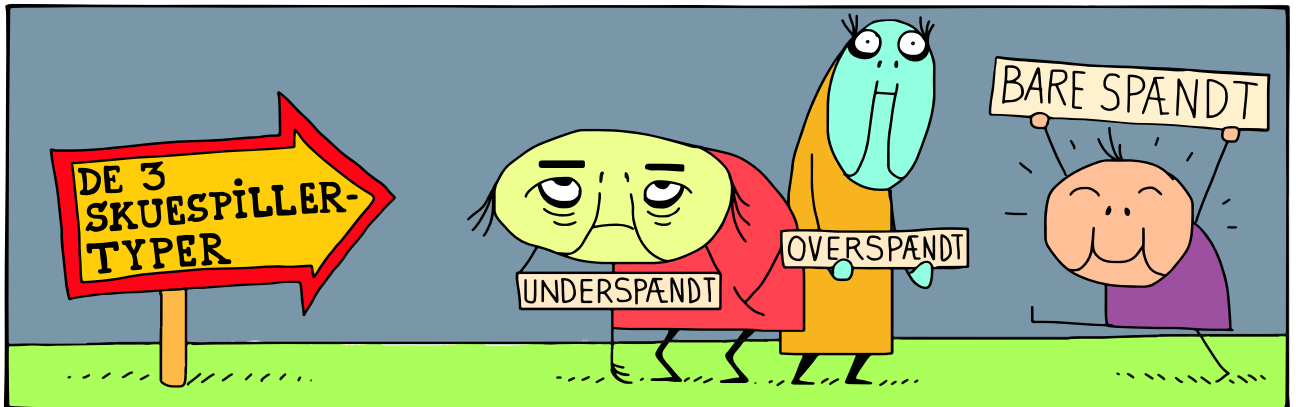
Opera Masterclass med Gregory Lamar

3.-4. december, tilmelding senest 27. oktober.

SE MERE OM ALLE KURSER PÅ WWW.SKUESPILLERFORBUNDET.DK/DSFSTUDIO

D'O'INK

Af Mikkel Stubbe Teglbjærg

JEG BLIVER ALDRIG GAMMEL!!! OG DOG...

Foto: Karoline Liebekind

For nylig rundede jeg de 40 år. Noget jeg for bare ganske få år, ville have forsvoret. Jeg ville forblive 35 hele mit liv. Ganske vist viser spejlet et lidt andet billede, end det gjorde for ti år siden, men indeni er jeg nok i virkeligheden uden alder, eller som Milan Kundera skriver i "Udødeligheden": "Med en vis del af vort væsen lever vi alle uden for tiden. Det kan være, at vi kun i undtagelsesvis øjeblikke gør os vor alder klar, og at vi størstedelen af tiden er alderløse".

Hvorom alting er, tiden er der, og den går sin egen gang, og det er med at være tilstede, bide livet i låret og ruske tilværelsen godt og grundigt, så godt vi formår. Det skal mærkes at vi lever, som Benny Andersen så rigtig skriver.

Men vi skal også kunne leve på en måde, som gør tilværelsen udholdelig. Ikke bare her og nu – men også når vi bliver ældre. Og derfor vil jeg bruge denne plads til at slå højt og bragende på tromme for, at man beskæftiger sig med sin pension. Det gælder både sin opsparing til alderdommen og de forsikringer, der følger med, og som kan være virkelig vigtige for ens nærmeste, hvis sygdom eller død rammer.

I mine yngre år havde jeg svært ved at forestille mig, at jeg nogensinde skulle på pension – endnu mindre at jeg skulle have en pensionsordning. Det var kedeligt og alt for kompliceret, og meget, meget langt væk. Et enkelt blink med øjet, og jeg var blevet 40. Sådan føles det i hvert fald.

Jeg tror ikke, jeg er ene om at have det sådan. Når jeg ser ud over vores branche, er det de færreste af os, der i virkeligheden går helt på pension; kommer den rigtige rolle, den gode instruktør, koreograf, dirigent eller andet, så springer vi til, også selv om vi er blevet både 60, 70 og endnu ældre. Det er så stor en del af vores DNA, at vi stadig vil være med dér, hvor kunsten skabes – hvis vi overhovedet magter det. På den måde bliver mange af os nok aldrig pensionister i den traditionelle forstand.

Men der skal stadig være brød på bordet, penge til

husleje. Og når man har tjent kunsten og publikum i mange år, så er det fortjent ikke at skulle bekymre sig alt for meget om disse ting.

Derfor er det vigtigt allerede som ung at forholde sig til sin pension og de penge, som via en række af vores overenskomster, indbetales af arbejdsgiverne. Det gælder, uanset om man føler sig yngre end sit spejlbillede, at man ikke har tænkt sig at gå på pension, eller synes det er både kedeligt, kompliceret og alt for tidligt. Der er ikke andre, der gør det.

DSF tager selvfølgelig vare på at skabe de bedste overordnede rammer for vores medlemmer. Det var det, der skete, da vi for nylig indgik en ny og bedre aftale med PFA og fremlagde den på dette års generalforsamling. Ordningen træder i kraft 1. september, og du kan læse mere om den på side 8-10 i dette blad.

Men det er vigtigt, at du selv som medlem går ind og forholder dig til, om de standardvalg vedr. opsparing og forsikringer, der ligger i ordningen, nu også passer til din konkrete livssituation. Du har allerede fået et brev fra DSF om den nye ordning, og i de kommende dage vil alle medlemmer med en aktiv ordning, hvor der indbetales pension lige nu, også modtage brev fra PFA.

Min klare opfordring skal her lyde: Uanset om du lige nu får indbetalt pension eller ej, så sæt dig ind i emnet. Læs de breve, du modtager, følg med i vores nyhedsbreve, tilmeld dig de kommende informationsmøder og lav en aftale om personlig rådgivning med PFA. Så får du nemlig mest ud af de pensionsbidrag, som du måske ikke tænker så meget over nu, men som får stor betydning for dig senere i livet.

Og er du i tvivl om noget, så tøv ikke med at ringe til PFA eller DSF – vi skal nok være klar til at hjælpe dig.

Katja Holm,
formand for Dansk Skuespillerforbund

POST

PP

DANMARK

MAGASINPOST SMP
ID NR. 42573

PUBLIKUMSPRISEN
Fadjr International Festival 2010

BEDSTE FORESTILLING
Fringe World Festival 2012

THE TABLE

KARBIDO, POLEN

12.+13.+14.
SEP

“... En ekstraordinær
musikalsk oplevelse ...”
The Times

“... En virtuos og meget
rørende forestilling...”
The Australian

REUMERTVINDER
Årets danseforestilling 2013

MEN & MAHLER

GRANHØJ DANS

19.+20.+21. SEP

ULTIMATUM

EN STÆRK TEATER-DOKUMENTAR OM
ALKOHOLMISBRUG I FAMILIEN

25.+26.+27.
SEP

HOLBÆK TEATER